

رنگ عشق

پرویز خرسند

به جای مقدمه

استاد خرسند! به نظر می‌رسد فصل رنگ‌ها در کتاب «من و یگانه و دیوار» از فصل‌های دیگر کتاب متمایز است. اگر در جای جای کتاب، مخاطب معشوق حضوری حاضر، عینی و ملموس دارد، در این فصل گویی حضوری غایب، غیرملموس و دست‌نیافتنی دارد. گرچه نثر و لحن نوشته، همچنان زیبا و صمیمی است. این طور نیست؟

بله، همین طور است. من رنگ‌ها را سال‌ها قبل، قبل از آشنایی با همسر ماهداد نوشته بودم. اتفاقاً او هم معترض بود که چرا این بخش به کتاب اضافه شده است.